

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 79/16

Luxembourg, 19. julij 2016

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v združenih zadevah
C-203/15 Tele2 Sverige AB/Post-och
telestyrelsen in C-698/15 Secretary of State for Home Department/Tom
Watson in drugi

Po mnenju generalnega pravobranilca H. Saugmandsgaarda Øja je lahko splošna obveznost hrambe podatkov, ki jo država članica naloži ponudnikom storitev elektronskih komunikacij, v skladu s pravom Unije

Vendar mora biti ta obveznost omejena s strogimi jamstvi

Sodišče je s sodbo Digital Rights Ireland iz leta 2014¹ razveljavilo Direktivo o hrambi podatkov² z obrazložitvijo, prvič, da splošna obveznost hrambe nekaterih podatkov, ki jo ta določa, pomeni resen poseg v temeljni pravici do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, in drugič, da tako vzpostavljena ureditev ni omejena na to, kar je nujno potrebno za boj proti hudim kaznivim dejanjem.

Po tej sodbi sta bili sodišču predloženi zadevi, ki se nanašata na splošno obveznost, naloženo ponudnikom telekomunikacijskih storitev na Švedskem in v Združenem kraljestvu, da hranijo podatke v zvezi z elektronskimi komunikacijami. Sodišče lahko tako pojasni, kako je treba v *nacionalnem kontekstu* razlagati sodbo Digital Rights Ireland.

Dan po izreku sodbe Digital Rights Ireland je družba Tele2 Sverige švedski regulativni organ za pošto in telekomunikacije obvestila o odločitvi, da bo prenehala hraniti podatke in da namerava izbrisati že shranjene podatke (zadeva C-203/15). Švedsko pravo namreč ponudnike elektronskih telekomunikacijskih storitev zavezuje, da hranijo nekatere osebne podatke svojih naročnikov.

V zadevi C-698/15 so Tom Watson, Peter Brice in Geoffrey Lewis vložili tožbe zoper britansko ureditev hrambe podatkov, ki ministru za notranje zadeve omogoča, da javnim telekomunikacijskim operaterjem naloži obveznost hrambe vseh podatkov v zvezi s komunikacijami za največ dvanajst mesecev, pri čemer je izključena hramba vsebine teh komunikacij.

Kammarrätten i Stockholm (pritožbeno upravno sodišče v Stockholmu, Švedska) in Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (oddelek za civilne zadeve pritožbenega sodišča za Anglijo in Wales, Združeno kraljestvo) sta Sodišču predlagali, naj odloči, ali sta nacionalni ureditvi, ki ponudnikom nalagata splošno obveznost hrambe podatkov, v skladu s pravom Unije (zlasti z Direktivo o zasebnosti in elektronskih komunikacijah³ in z nekaterimi določbami Listine EU o temeljnih pravicah⁴).

Generalni pravobranilec Henrik Saugmandsgaard Øe je v sklepnih predlogih, predstavljenih na današnji dan, najprej pojasnil, za katere kategorije podatkov veljata splošni obveznosti hrambe, naloženi na Švedskem in v Združenem kraljestvu. Gre za podatke, ki omogočajo prepoznanje in

¹ Sodba Sodišča z dne 8. aprila 2014, *Digital Rights Ireland in drugi* (C-293/12 in C-594/12, glej [sporočilo za medije št. 54/14](#)).

² Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54).

³ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 514), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 (UL L 337, str. 11).

⁴ Členi 7, 8 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

ugotovitev lokacije vira in cilja informacij, podatke, povezane z datumom, časom in trajanjem komunikacije, in podatke, ki omogočajo razpoznavo vrste komunikacije in vrste uporabljene opreme. Tako na Švedskem kot v Združenem kraljestvu se ta obveznost hrambe ne nanaša na vsebino komunikacije.

Generalni pravobranilec meni, **da je splošna obveznost hrambe podatkov lahko v skladu s pravom Unije. Države članice pa morajo za določitev take obveznosti spoštovati stroge zahteve.** Nacionalna sodišča morajo ob upoštevanju vseh upoštevnihi značilnosti nacionalnih ureditev preveriti, ali so te zahteve izpolnjene.

Prvič, splošno obveznost hrambe in z njo povezana jamstva je treba **določiti z zakonskimi ukrepi ali predpisi, ki morajo biti dostopni in predvidljivi ter morajo zagotavljati ustrezno varstvo pred samovoljo.**

Drugič, **pri obveznosti je treba spoštovati bistveno vsebino pravic do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, določenih z Listino.**

Tretjič, generalni pravobranilec je opozoril, da pravo Unije zahteva, da se z vsakim posegom v temeljne pravice uresničuje cilj v splošnem interesu. Meni, da **samo boj proti hudim kaznivim dejanjem pomeni cilj v splošnem interesu, s katerim je mogoče utemeljiti splošno obveznost hrambe podatkov**, drugače od boja proti manj hudim kaznivim dejanjem ali učinkovitega poteka nekazenskih postopkov.

Četrtrič, **splošna obveznost hrambe podatkov mora biti nujno potrebna za boj proti hudim kaznivim dejanjem**, kar pomeni, da noben drug ukrep ali kombinacija ukrepov ne sme biti enako učinkovit, pri čemer bi se z njim manj posegalo v temeljne pravice. Poleg tega generalni pravobranilec poudarja, da **je treba pri tej obveznosti spoštovati pogoje, ki so bili v sodbi Digital Rights Ireland⁵ določeni v zvezi z dostopom do podatkov, trajanjem hrambe ter varnostjo in varstvom podatkov, da bi se poseg v temeljne pravice omejil na to, kar je nujno potrebno.**

Nazadnje **mora biti splošna obveznost hrambe podatkov** v demokratični družbi **sorazmerna** s ciljem boja proti hudim kaznivim dejanjem, kar pomeni, da resna tveganja, ki jih v demokratični družbi povzroča ta obveznost, ne smejo biti nesorazmerna v primerjavi s prednostmi, ki iz tega izvirajo v boju proti hudim kaznivim dejanjem.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletni strani CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

Posnetki predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 22964106.

⁵ Obveznost morajo spremljati vsa jamstva, ki jih je Sodišče določilo v točkah od 60 do 68 sodbe Digital Rights Ireland.